

*volt körülöttünk, s lett kísértve, hullva, sajogva
hosszánkcsapódó csóva, ha nem nagymessze hunyorgó
hideg fény. Most, hogy időt ad még a kor
s új lehetőséget, talán késő már. Lassul
a vér, megcsorbul az értelem éle, az érzés
hamuval, füsttel lobban el.*

De miért

*kétségbeesünk azon, hogy az életbeli rend
érvényes ránk is? Válasszuk inkább, ahogy
a példázatban, a meglévők javát! Felfelé vihet
a lanka is! Ha erős, ki tevékenyen tud várni
s érik az ősz parádés bomlásában is. Ezért
óvjuk, míg el nem vétetik, türelmünk, s tiszta,
bár törékeny azonosságunk önmagunkkal.*

SERFŐZŐ SIMON

Magamért, másokért

*Apám, hogy ne adja meg
magát sorsának,
bujkált előre
a hallgatag élete izzadtságától
búzló tanyában.*

*Ha ment a baj,
s a megadásra újabb parancs,
s verte a szakadó nagyajtót,
menekült vasvillástól,
ami kiugrott a kerítésen,
már nem érte volna
lőháton se utol.*

*S mikor engem fenyeget,
nem szökök
hegyeket fellökdösve.
Győzni magamért, másokért
körmeim az ágakon kinőnek.
E háznak, hazának tornáca elé
kiállítom merészségem.*